

Î N C H E I E R E

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Melinte,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Melinte împotriva Societății cu răspundere limitată „Demi Alitora”, intervenienți accesorii Întreprinderea municipală „Romstal Trade” societate cu răspundere limitată și Ion Bugneac cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Melinte și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 02 aprilie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 12 mai 2014, Ion Melinte a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Demi Alitora” cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului de investiții nr. 48 din 14 iulie 2009, a achitat pârâtului SRL „Demi Alitora” suma de 23 805 Euro pentru a i se construi și transmite în proprietate apartamentul nr. 48 de la etajul nr. 12, scara 1, nr. cadastral 0100404.034.01 situat în mun. Chișinău, str.Socoleni.

Menționează că, după finisarea lucrărilor de construcție, a efectuat reparație și a instalat laminat în apartamentul respectiv, intenționând să treacă cu traiul împreună cu familia.

Susține că, la data de 05 februarie 2014, apartamentul său a fost inundat de către proprietarul apartamentului nr. 48 D, SRL „Demi Alitora”, care este amplasat deasupra apartamentului său la etajul 13.

Afirmă că, în urma inundației, i-a fost deteriorat laminatul instalat în apartament, cauzându-i astfel un prejudiciu material, care, conform raportului de constatare tehnico - științifică nr. 063 din 14 februarie 2014, întocmit de Centrul Independent de Expertize Judiciare „CEXIN”, constituie suma de 8 102,18 lei.

Declară că, pârâtul refuză să-i recupereze prejudiciul cauzat iar pretenția, adresată în acest sens la data de 18 februarie 2014, a fost lăsată fără răspuns.

Consideră că, pârâtul este vinovat de inundarea apartamentului său și deteriorarea laminatului.

Solicită încasarea din contul SRL „Demi Alitora” a sumei de 8 102,18 lei, cu titlu de prejudiciu material și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 30 iunie 2014 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii de partea pârâtului, ÎM „Romstal Trade” și Ion Bugneac.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 02 aprilie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul nu a prezentat probe pertinente și concludente cu referire la deteriorarea din vina SRL „Demi Alitora” a apartamentului și bunurilor din acesta prin scurgerea de apă, mai mult, nu a fost demonstrată nici însuși fapta de scurgere de apă în apartamentul acestuia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de către reprezentantul lui Ion Melinte, avocatul Petru Coșleț și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 29 septembrie 2016, Ion Melinte a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele ierarhic inferioare au încălcat și aplicat eronat normele de drept material, și anume, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, la respingerea acțiunii, au pus la baza declarațiile unei părți cointeresate și, anume, a martorului Iurie Sîrbu, care este rudă cu administratorul SRL „Demi Alitora” și care poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat, deoarece activează în cadrul companiei în calitate de șef de șantier, fapt confirmat prin actul de ridicare a radiatorului deteriorat din 21 februarie 2014.

Invocă că, concluziile instanțelor sunt eronate iar soluția adoptată este ilegală, deoarece raportul de constatare tehnico-științifică nr. 063 din 14 februarie 2014, întocmit de către SRL „CEXIN”, conform căruia s-a stabilit că, din cauza scurgerilor din apartamentul nr. 48 D s-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 8 102,18 lei, a fost respins ca probă în baza declarațiilor martorului Iurie Sîrbu.

Consideră că, instanțele de judecată au avut o atitudine superficială și neobiectivă la aprecierea probelor, deoarece, nu a fost luat în considerație Actul din 21 februarie 2014, prin care se confirmă cu certitudine că, scurgerile s-au produs din apartamentul vecin, care se află la etajul superior față de al său, mai mult, martorul Iurie Sîrbu a recunoscut în instanța de judecată că, radiatorul deteriorat a fost ridicat din apartamentul superior, iar conform certificatului eliberat din Registrul bunurilor imobile din 09 februarie 2015, proprietarul apartamentelor nr. 48 D și nr. 48 C este SRL „Demi Alitora”.

Susține că, în speță, instanțele de judecată urmau să aplice prevederile art.art. 14, 514, 572, 575, 602 din Codul civil și prin prisma art. 1413 din Codul

civil, să încaseze prejudiciul cauzat de la SRL „Demi Alitora”, deoarece ultimul este proprietarul apartamentului situat la un nivel superior de apartamentul său și anume, din acest apartament s-au produs scurgerile de apă.

Prin referința depusă la data de 26 octombrie 2016 SRL „Demi Alitora” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ion Melinte nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ion Melinte, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Ion Melinte ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ion Melinte se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic